

EDINOST

Glasiło Slovenskega političnega društva za Primorsko

»V edinosti je moč.«

»EDINOST« izhaja 2 krat na teden vsako sredo in soboto o poludna. Cena za vsa leto je 6 gld., za polu leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu in v trafikah v Trstu po 5 kr., v Gorici in v Ajdovščini po 6 kr. — Naročniki, reklamacije in inserati prejema Opravištvo, via Terrento, »Nava tiskarna«.

Vsi dopisi se pošiljajo Uredništvu »via Terrento« »Nuova Tipografia«; vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Inserati (razne vrste naznaila in poslanice) se zaračunajo po pogodbi — prav cenó; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Sl. županijam krog Bistrice in Reke na Notranjskem.

Uže zopet nas vabi Tržaško mestno starešinstvo na dogovor radi — vode. O čem se bomo dogovarjali, vemo iz teh povabil malo več, kakor o svoji smrti. Ker ste me pa uže v dan 18. maja t. l. pri dotičnem s hodu s predsedništvom počestili, in se nekateri še vedno zaupljivo na me obračate, naj vam s svojim svetom pomorem, javljam vam skupno té-le proizvodbe:

O priliki poslednje obravnave v dan 22. sept. t. l. na Šen-Petru je bilo, ko sem Tržaške gospode zaprosil, naj nam vendar povedo, kaj da nameravajo in iz kakšnega namena nas uže drugi skupaj vlačijo. Odgovorili so mi, da se želé z bližnjimi sosedi obeh potokov ter s tacemi, kateri imajo v resnici kak opravičeni vžitek od te vode, po pameti pogoditi. Ako se pa porazumljuje po tem lepem potu ne bode dalo doseči, vložilo bode naravnost prošnjo za koncesijo (za dovoljenje) na c. kr. vlado, in dolžnost visoke vlade bode, da po svojih inženirjih stan vode natanko preišče in na podlagi teh preiskav nepristransko razsodi, da po tej razsodbi vsakatero pogajanje odpade. Da sem se toraj o njih podjetji natančneje poučil, prosil sem, da naj se mi v roke poda nemški prepis njih knjige: »I provvedimenti d'acqua per la città di Trieste« (Preskrbovanje vode za Tržaško mesto). V ta namen blagovolilo mi je sl. c. kr. okl. glavarstvo Postojnsko doposlati svoj v nemški jezik preložen izvirnik. Iz tega sem sebi in Vam v pouk v naglici mogel to le posneti:

Ko najprej gg. inženirji vodo iz Bistrice in Reke kemično preiskujejo

in razkrojujejo, ter zraka in vode najvišjo in najnižjo toploto izmerijo, prejdejo na obilnost vode. Njih merjevske izkušnje kažejo, da je iz Bistriškega izvirka od l. 1870 do leta 1884 v 24 urah dne 24. sept. 1879 najmanj vode nateklo, in sicer 24.000 kub. metr., največ pa dne 2. decem. 1870, namreč celo 355.300 kub. m. Reke bilo je pri Škocijanu največ dne 27. jun. 1876, to je 6.306.336 kub. m., najmanj pa dne 17. avg. 1876, namreč 25.583 kub. m. Pri gorenjih Vremah pa je bilo Reke največ dne 1. nov. 1882, t. j. 331.894 kub. m. najmanj pa dne 19. avg. 1877, namreč 39.744 k. m. Te preiskave so pokazale, da se pri Vremah voda pogrezuje. Da se ta voda ohrani, trebé bi bilo novega vodotoka, in staro strugo radi podzemeljskih jam popolnem opustiti. —

Na to se vrste glavni predlogi (projekti) iz Bistrice na Britof, Divačo, Sežano, Občino in Trst brez velicih prerovov (tunelov), ter so troški zaračunjeni na 5.100.000 vsakoletno vzdržavanje pa na 8 1/2 % toraj na 433.500 gld. Iz Reke pa bi se voda napeljala pri Gor. Vremah čez Škocijan in Logner v Trst, česar bi s prerovi, bajerji in z letnim vzdrževanjem prišlo na 5.465.600 gld. in bi kub. met. te vode stal 6.432 kr. Potem razpravljajo še drug predlog od zgornjih Vrem v »Fünfenberg«, kjer 465.600 gld. odpade. Na to pridejo v razgovor stavbeni troški za 40.000 kub. m. vode v znesku 1.200.000 najprej od Gor. Vrem; na to nadaljujejo napeljevanje 12.000 kub. m. pitne vode do vodnega tolmuna pri Bosketu, ki bi 1.650.000 gld. stalo; napeljevanje 28.000 kub. m. vode iz Reke pa je cenjeno na 3.300.000; obrtnijski del pa na

1.200.000 zaračunjen; letno vzdržavanje bi zneslo 321.055 gld. in en kub. m. vode stal bi 4.886 kr. Sploh pa so ti inženirski predlogi z vednimi spremeni in računi menda še za strokovnjake prezamotani, in so bili zame tem bolj neumljivi, ker mi dotični načrti niso prišli v roke, in so itak za nas brez pomembe.

Jedro za nas ostane vedno le vprašanje: Imate li Bistrica in Reka za naše in za Tržaške potreščine dovolj vode ali ne? — Da v dejanskem življenji vse tako gladko ne more biti, kakor si Tržaški gospode na papirji mislijo, morajo kolikor toliko sami merjevci dvomiti, ker v svoji knjigi skušajo Bürkli-jevo mero od dne 16. septem. 1870 gledé 21.000 k. m. Bistriške vode na laž postaviti, in ravno tako spodbijajo mero od 12. sept. 1872, poleg katere je Bistrica najnižje stanje le 19.053 kub. m. iznašalo. Ker se jim toraj po hladni Bistrici vendar le neprenehoma sline cedé in bi si radi v poletni vročini ž njo žejo gasili, izumili so, da imeva Reka več pritokov. V svoji knjigi namreč na dalje pravijo:

Reka izvira iz raznih studencev v gozdu »Dletvo«, (če so taljanski gg. ta imena prav pisali, ni mi znano), katerih poglobitvi izvirek je: »Velika voda«. Drugi nahajajo se ob daljnem teku Reke, posebno pri vasi: »Sabice«, kateri je v porabo ondetnim stanovnikom. Ravno tako je mej Sabicami in Gor. Zémomom. Le v posebnih suhih letih (dvakrat v tridesetih!) usahnil je potok pri Sabicah; vendar, predno se v Bistrico izliva, biva v strugi vedno toliko vode, da v največi suši vsaj eno kolo goni, k večjemu kake ure preneha. V tej daljin biva na Reki

7 mlinov z 2—5 koles za meljavo in pile.

Pritoki ob desni na Reki bivajo: 1. »Postenšek«, ki je za Bistrico najvažniši. Vanj se izlivajo 3 stanovitni izvirk izpod Tabra. Postenšek goni več mlinov, in star mož je zadržil, da se more ondi celo v največi suši vsaj z enim kolesom neprenehoma delati. Preiskava od dne 21. avg. 1881 je pokazala, da je ta voda z Bistriško popolnem enaka, in celo ob suši je je v 24 urah 5184 kub. metr. nateklo. — Ob levi je:

2. »Klivnik«, kjer biva na pripadnih potocih 7 mlinov; skrajni imeva 5 koles, in razun 2—3 tednov meseca julija in avg. vseh 5 teče. Povsod ob Klivniku biva za kmetovske potrebe dovolj vode, zategadelj niti nikjer nimajo vodnjakov.

3. »Poserta« (?) imeva 5 mlinov, kjer se z 1 kolesom vsigdar lahko dela, razun avg.; vendar pa vode v njem nikoli čisto ne zmanjka.

4. »Padež« in »Suhórica« se malo pred izlivom v Reko stekata. Ondi biva 8 mlinov in za ljudske potrebe vedno vode dovolj; posebno »Suhórica« je bistra celo v strugi in posebno dobra. Nek mlinar je trdil, da po steku obeh studencev za eno kolo nikedar vode ne zmanjka. Merjenje v dan 27. in 28. avg. 1879. je pokazalo v suši pri Gor. Vremah vode iz Reke 47.000, Bistrice 30.197, na studence pa je je prišlo 18.000 kub. metr. Mogoče je, da se pa tudi še iz tal v strugi sami kaj vode pridobi, česar se pa ni še preiskovalo. Potem se je pa tudi mislilo na bajerje in jezera, v katere bi se voda zajezila in bi imela ta dvojni namen, da bi se voda v strugi stanovitno uravnala, ob enem pa bi se za suše

PODLISTEK.

Italijanska Slavija.

(Dalje.)

Nastane prašanje: kako je bilo mogoče, da so beneški Slovani ohranili svojo narodnost, svoje pravice in privilegije do skoro 1000 let? Slovenec je sploh jako navezan na svoje posestvo, on na njemu drži s tako energijo in strpljivostjo, da ga ni mogoče odtrgati od njega in da se popolnoma žrtuje, ako je kako njegovo pravo v nevarnosti. Beneška republika je res podpirala svoje Slovence, le nje namestniki in oskrbniki na Furlanskem so jih vedno nadlegovali. Ali Slovenci so stali vedno na braniku in so ustanovili celo nek skupni narodni zalog, iz katerega so pokrivali troške za brambo onih svojih pravic, katere so bile v nevarnosti. Ko se jim je zgodila kaka krivica, brž so se zbrali v zbor vsi možje in so izvolili iz svoje srede deputacijo, 2, 3 in tudi več mož, kateri so precej odpotovali v Videm, ali Benetke, kakor je to bilo potrebno, in se niso vrnoli domu, dokler niso dosegli, kar jim je bilo naloženo.

Čuditi se je bilo, kako so se v Benetkah odpirala vrata najvišjih oblastnih in dožeta samega tim bornim kmetom; čuditi se je bilo, kako so ti skromni ljudje znali zagovarjati svoja prava, ker so skoro navadno prišli domu s pergamenti, na

katerih jim je dože potrdil vse stare pravice in čestokrat dodal še novih! — Pisatelj tukaj napravi opazko, da ljudstvo, katero je vedno znalo s tako strpljivostjo braniti in braniti svoje pravice, da tako ljudstvo ne bode dezertiralo v očigled nobenega sovražnika, a da bode do zadnje kaplje krvi branilo zemljo, katero mu je v bran izročila Italija, za katero se da beneški Slovenec rad tudi ubiti.

Pretirano je po našem mnenju to popisovanje ljubezni beneških Slovencev do zedinjene Italije, in ako nema posebne tendence, ni prav nič na svojem mestu.

Izvemši strogo držanje na svojem posestvu in svojih pravicah in privilegijah, katero držanje je uže skoro podobno trmli, je beneški Slovenec, kakor vsi njega bratje, celó blagosrčen, darežljiv in gostoljuben, tako sicer, da večkrat mestjani iz Čedad po dneve in dneve hodijo po onih hribih, brez da bi potrošili novčica, ta gostoljubnost se raztegne celo na sovražnika in godi se skoro navadno, da gospodar uprav onega brčla, ki mu je zarubil vse premoženje, prav tako postreže in pogosti, kakor da bi mu bil dobrotnik.

Cantu piše o slovanski gostoljubnosti tako le: »Vsak tujec pritošlec imel je prvo mesto na ognjišču in pri mizi, njemu so prinesli vse najlepše in najboljšé, od kar je bilo pri hiši. Ako je kak Slovan gostu odrekel gostoljubnost je bil zato strogo kaznovan od svojih sosedov. Ako Slovan ni imel ničesa pri hiši, šel je najše krasti, da le ni pustil gosta lačnega od hiše.«

Pisatelj pravi tudi, da beneški Slovani radi hodijo po svetu, posebno mej druge Slovence, mej katerimi barantajo in havzirajo; čestokrat zvinejo in se nikoli več ne vrnejo domu, in ker so taki slučaji gosti, ljudje niti dosti ne žalujejo po svojih tako zgubljenih sorodnikih. Sploh ne žalujejo preveč po mrtvih, kar kaže tudi takozvana »sedmina«, ali vesel obed mej sorodniki in prijatelji mrtvega precej ko ga pokopljejo. V starih časih so Slovani mogli svoje žene kupovati; nekoliko spomina na ta običaj se je ohranilo še vedno mej beneškimi Slovenci, kertamdaje zaročevanec zaročenej neko aro v znamenje zaročbe, kar po nekakemu pomeni ceno, s katero kupi svobodo svoje bodoče žene.

Svobitov in vsa ceremonija ženitve se vrši tudi mej beneškimi Slovenci blizo tako, kakor pri drugih njih bratih.

Glavno ulogo igra tudi pri beneških Slovencih posredovalec, katerega imenujejo tam »kloča«, »kloka« v znamenje, da zedinjuje ljubeči parček; njega drug pri tem opravku je navadno brat onega, za katerega se snubi. Vsi trije, kloka, snubač in brat njegov gredó lepo napravljeni v hišo dekleta, katero nameravajo snubiti. Tam praša snubač za roko dekleta, katero ne odgovori sicer z besedo, pač pa pobesi oči v znamenje pritrdjevanja, na kar vsi trije z očetom in materjo neveste stopijo v dogovore glede dote, hale, svatbe i t. d. Ko je vse to dogovorjeno se fant in dekle pred starši zaročita tako, da on njej da nemo svoto srebrnega ali zlatega denara; ona pa njemu svilnato ruto.

Po dovršeni tej snubitvi se snubač odpravijo od hiše, v kateri so bili mej pogovori tudi dobro postreženi, in precej ko stopijo pred hišo, uže začnejo streljati se samokresi v znamenje, da je bila dogovorjena in sklenjena ženitev.

Dva dni pred svatbo se zopet podujó kloka, ženin in njega brat v hišo neveste, da prevzamejo in odpeljejo »balo«. Ali na potu jim drže vaški fantje konop, ter jih vstarijo in ne puste naprej, dokler ne plačajo vina (fantovščine). V hiši neveste je potem gostija, katera se tudi drugi dan ponavlja. Na dan svatbe pride kloka (na Notranjskem mu pravijo mrdin) ženin, njega brat in še mnogi drugi svati po nevesto, ali hišini posli gredo pred hišo, katere vrata zaprejo in ne puste gostov notri. Kloka se začne zdaj pripraviti, češ da so prišli po neko nevesto ali posli trde, da jo nij tam. Po dolgem prepiru pripeljejo pokazati na hišna vrata staro ženico, češ, da morda iščejo ono; ali kloka jezen to odbija; pripeljejo mu potem mlado dekle, katero zopet odbaciva, češ, da je še premlado, pripeljejo mu tudi sestro neveste in ko to vidi, izreče, da ta uže diši po pravi, a da prava vendar še ni; konečno pripeljejo nevesto. Kloka jo hitro prime za roko in jo odvede k ženinu, mej vriskom in streljanjem svatov, kateri odido lepo v parih v cerkev, njim na čelu navadno tudi godba.

Ko se iz cerkve vrnejo, še enkrat poskusijo vaški fantje, da bi »kloki« iz rok izpulili nevesto, ali »kloka« zmaga fante in zdaj nevesto pelje na dom ženina, kder jo

voda izdatno pomnožila, tako, da bi se počez iz Bistrice lahko 20.000, in iz drugih izvirkov izpod Tabra še 10.000 kub. m. vode pridobilo. Taka uravnavna struga bi pa še to prednost imela, da bi en del polja povodnji zavarovala, delo v mlinih in pilah pa uredila in zboljšala.

Vse te naprave, trdijo T., bile bi na korist stanovnikom Bistriške in Reške doline; Tržačani pa bi dobili vode dovolj, bodi si za pijačo ali snago mesta in kanalov, ter bi bilo mesto bolj zdravo in obvarovano kužnih bolezni, in bi se enkrat za vselej znebil skrbi radi pomanjkanja pitne vode.

To Vam toraj vem povedati iz Tržaške knjige in vloge na c. kr. okr. glavarstvo Postojnsko. (Konec prih.)

Politični pregled.

Notranje dežele.

Trgovinske zbornice razen tržaške in praške, so razpuščene, a trgovinsko ministerstvo je zaukazalo načelnostvom, da imajo dalje poslovati, dokler se ne konstituirajo nove zbornice.

V českom deželni zboru se zdaj razpravlja tako imenovana lex Kvičala, po kateri se roditelji zavezujejo svoje otroke pošiljati v česko šolo, če so Čehi, in v nemško, če so Nemci. Stranki so si o tem nasprotni, zastopniki velikega posestva pa hočejo posredovati s tem, da priporočajo, naj se predloga tako promeni, da bo roditeljem dano na voljo, svoje otroke pošiljati v česko ali nemško šolo.

14. t. m. je bila razprava o pridrugačbi mej okrajev po narodnosti mešanega prebivalstva. Herbst je prečital predloga manjšine in poslanec Scharschmid jo je zagovarjal. Poslanec knez Alfred Windischgrätz pa se je upiral na to, da so nemške občine vložile prošnje v smislu predloge večine. Poslanec Funke je tožil, da se Nemci zatirajo. Poslanec grof Ledebour pa je izjavil kakor Nemec, da zadosti nemških kmetov drugače misli, nego manjšina; on i njegovi pristaši ne vidijo v sedanjem vladnem načelu nobene nevarnosti za nemštvo in hočejo vlado pošteno podpirati.

Vnanje dežele.

V francoske spodnje zbornice je 14. t. m. minister vojne mornarice zahteval 11 milijonov frankov kredita za vojno v Tonikini; predloga se je izročila posebnemu odseku. Vojni minister pa je podal predlogo glede vredbe naselbinske vojske. V tej knjigi je zapisano Bismarkovo pismo od 12. septembra, v katerem Bismark izreka željo, naj se v porazumljenji s fran-

cosko vlado vede zadeve nemških pridobitev v zahodni Afriki i naj se zavaruje trgovinska svoboda na reki Kongo in Niger. Iz daljših spisov se vidi, da se francoska vlada z Bismarkom v tej zadevi ujema.

Na Irskem agrarno gibanje zopet raste. Zadnji teden je bil v Guirangu zbor, katerega se je vdeležilo 600 oseb in sprejel se je predlog, naj se ne plačuje več najemnina, ako je posestniki primerno ne znižajo. Vsi, ki so se udeležili shoda, zavzeli so se pod smrtno kaznijo, da se bodo strogo ravnali po tem sklepu.

V turški Armeniji se je ljudstvo uprlo proti oblastnjam, ker ga te neusmiljeno derejo. Če je verjeti turškim poročilom, zadušil je upor Deda paša.

S francosko-kitajskega bojišča se poroča 14. t. m. v »Renters Bureau«: Francozi so se skrcali 8. oktobra v Tamsui, ali po štirinurnem boji so se morali umakniti. Tamošnji tujci pa so v varnosti.

Vojna na Kitajskem, na Madagaskaru, egiptovsko in zahodno-afriško prašanje, vse to dela francoske vladi in parlamentu uže dosti preglavice, a poleg vsega tega je nastala še velika beda mej delavci, vzlasti v onih južnih krajih francoske dežele, kder razsaja kolera in tudi tu bo neobhodno treba nujne pomoči. Delavski in obrtniški stan je v zadnjih časih na južnem Francoskem tako strašno propadel, da se mu teško kedaj več pomore do nekdanjega blagostanja.

Deželni zbor kranjski.

10. t. m. je bila 10. seja. Po prečitani in odobrenji zapisnika se izroče došle prošnje raznim odsekom.

Potem se oglasi za besedo poslanec Apfalter ter izjavlja v svojem in v imenu nemških svojih drugov, da se hote zopet udeleževati nadalje deželnozborskih sej, ker je posl. gosp. Grasselli preklical razžaljive svoje besede in ker je tudi gospod deželni glavar jih obsodil.

Za njim čita posl. Luckmann pisan svoj govor ter pravi, da je napačno govoril o postopanju mestnega magistrata ter izjavlja, da so bile njegove trditve pomotno izrečene.

Gosp. deželni glavar grof Thurn izreka, da ga veseli, da se je ta zadeva povoljno rešila ter da bosta zopet obe strani deželnega zbora se udeleževali razprav; gosp. deželni glavar prosi in opomina poslance, naj se ogibljejo v svojih govorih žaljivih besedi.

Poročilo deželnega odbora o tem, da se pripravi potreben kapital v pokritje blaginjskih primanjkljajev deželnega zaklada, izroči se finančnemu odseku.

Posl. Murnik poroča ustno v imenu gospodarskega odseka o zgradbi dolenske železnice, ter predlaga:

Slavni deželni zbor naj sklene: 1.) Deželni zbor dovoli za izdelanje v pridobitveni koncesiji za železnično progo od Ljubljane do Novega Mesta potrebnega načrta donesek iz deželnega zaklada do največ 5000 gld.

2.) Deželnemu odboru se naroča, ta donesek še le potem porabiti, ako bodo z

Slovani od nekega ruskega generala več posestvo, da ga družtveno obdelujejo. Ali ker so bili vsi samci, prepričali so se, da bode slabo šlo, ako ne dobé žensk za hišna opravila. Sklenoli so torej, da se oženijo. Ali kako? Nek beneški Slovenec iz Kostne je prevzel nalogo, da poišče in pripelje žene za vse svoje drugove. Poda se domu, obhodi domače vasi in najde sebi lepo ženo v Jajnici in napravi dve svoji svačkinji, še eno dekle iz Altane in drugo iz Dreke, da vse gredo z njim v Tiflis. Še le potoma so izvedele, da sta dve namenjeni dvema Čehoma, a drugi dve ste še le v Tiflisu zvedele za svoje bodoče može. Prvikrat vidile in precej poročile, to kaže, da se beneške Slovenke preveč ne mamijo s raznimi kaprici Amorja.

Tudi pri možkih se opazuje skoro enaka indiferentnost. Nek mlad beneški Slovenec se je oženil s prekrasno rojakinjo; ali nastal je z nje stariši prepričanje, po svatbi zaradi dote in dve leti se mlad mož ni več približal svojej lepej, mladej ženi, dokler mu konečno nje rodbina z velikim požrtvovanjem izplača pogodjeno doto.

Moremo reči, da na Kranjskem in tudi na Primorskem je bila pač morda nekakjaka, ali dandenes mej avstrijskimi Slovenci odločujoče pač največ simpatija pri ženitvah, in to k ljubemu temu, da so nastopili jako slabi časi za našega posestnika. (Dalje prih.)

njim zagotovljeni za izdelanje načrta potrebnih novci in ako bodo deželi pridržane pravice, ki nastanejo vsled tega podjetja.

Posl. Šuklje je potem obširno govoril o zgradbi dolenske železnice ter poudarjal nje potrebo.

Posl. Luckmann dokazuje važnost te železnice, osobito za ribniški in kočevski okraj.

Posl. Pfeifer in Papež sta se tudi gorko potožila za to železnico. Na to se vsprejme odsekov predlog.

Posl. Šuklje poroča ustno v imenu šolskega odseka o prošnji šmartinske občine, naj se na ondodni četverorazrednici vpelje poludnevni pouk ter naj se nemščina uči le kot prost predmet.

Podaljšem temeljitem govoru predlaga: »Slavni deželni zbor naj sklene: Viskoki c. kr. vladi se odstopi prošnja šmartinske občine za neobligatni nemški pouk na ondodni četverorazrednici s priporočilom, da po dogovoru z deželnim odborom blagovoli ustrežni želi prosilčevi.

Predlog se vzprejme brez ugovora. Proračun slapske šole za 1885. l. se odstavi z gnevnege reda.

Prof. Šuklje poroča ustno v imenu šolskega odseka o prošnji učiteljev litijskega in črnomeljskega okraja za premembo deželnih šolskih zakonov, in sicer glede zboljšanja učiteljskih plač, prostega stanovanja za vse učitelje, vračunanja vseh let po dovršeni učiteljski pripravnici v službeno leta, kadar gre za pokojnino, in pa glede službenih doklad na jednorazrednicah.

Vse te prošnje, kakor tudi prošnja za premembo §. 87. se brez razgovora odbijejo.

Posl. Šuklje poroča ustno v imenu finančnega odseka o proračunu učiteljskega pokojninskega zaklada za 1885. l.:

Vsa potrebščina zata zalag znaša 18840. gld., zaklada je pa le 7726. gld., tedaj bode primanjkovalo 11114. gld., kateri se bodo morali pokriti iz deželnega zaklada.

Proračun se potrdi.

Posl. Bleiweis poroča ustno v imenu finančnega odseka o §. 7., marg. št. 15 do 27, 30, 31, 33 do 36 letnega poročila, kar zadeva dobrodelne zavode.

Poročilo se vzame na znanje.

Rešijo se prošnje:

a. Prošnja Jakoba Alésovcza za podporo — se ne usliši;

b. prošnja občine Dolenci Vas, da se povrne neka odkupnina orgljarske bire ter dovoli, jo porabiti za razširjanje šolskega poslopija — izroči se deželnemu odboru z naročilom, da v prihodnjem zasedanju poroča deželnemu zboru, oziroma nasvetuje primerno podporo za šolsko zidanje v Dolenci Vasi;

c. prošnja cesarice Elizabetine bolnišnice za otroke gledé podpore — se ne usliši;

d. prošnja občine Trzin gledé podpore za napravo šole — iroči se deželnemu odboru, naj se ozira na njo pri nasvetovanji podpore za šolske stavke v l. 1886;

e. prošnja »Čebelskega društva za Kranjsko« za podporo — se usliši; dovoli se 50 gld. podpore;

f. prošnja občine Št. Jošt gledé podpore za popravo občinskih potov — se izroči deželnemu odboru, naj preiskuje navedene razmere ter dá, če je nujna potreba, tudi prilično podporo;

g. prošnja občine vipavske gledé podpore za gluhonemo Ivano Kostanjevič — se izroči deželnemu odboru v konečno rešitev;

h. prošnja Marije Hlavke, učenke za umetno pletenje na Dunaji — se usliši; dovoli se podpore 100 gld.

Nekaj došlih prošenj izroči se raznim odsekom. Stem je bila končana 10. seja.

Knajsta seja dne 14. oktobra t. l. Po prečitani in odobrenji zapisnika slednje seje prečita posl. Klun naslednje sklepe (X). tajne seje:

1.) Odpustitev bivših uradnikov prisilne delavnice Kuniberta Drenika in Janca Kozjeka in podelitev miloščine 40 gld. za Franciško Drenik v mesecu aprilu 1884 se vzame na znanje.

2.) Trem otrokom Kuniberta Drenika Franciški, Frideriku in Alojziji — se za tri leta, pričenši s 1. oktobrom 1884 iz zaklada posilne delavnice podeli miloščina po 50 gld., ki se naj izplačuje njihovim materi Franciški Drenik.

3.) Deželni odbor se pooblašča, nastavi odpuščene uradnike Ivana Kozjeka kot uračnika extra statum proti povrnitvi škode, za katero on solidarno s Kunibertom Drenikom jamči in katera naj se potem prevzame na deželni zaklad.

4.) Vodji gosp. Ribardu Dolencu na slapski šoli se stalna plača začeni s 1. januarjem 1885 poviša za 200 gld. na leto in se mu pusti njegova dosedanja osebnostna doklada.

5.) Deželni odbor se pooblasti, da v imenu deželnega zbora izvrši prezentacijo z dnem 26. septembra 1884. po ljubljanskem konzistoriji razpisane Wolwitz-Flaschenfövega kanonikata po določilih zdaj merodajnega ustanovnega pisma Wolwitzvega.

6.) a) Račun o troških, zadevajočih deželno slavnost l. 1883, se vzame na znanje, in se potrdi skupni znesek stroškov 63976 gld. 53¹/₂ kr.

b) Deželnemu odboru se naroča, da razdeli in zaračuni troške za obnovev posameznih deželnih poslopij v dotičnih računskih sklepih za leto 1884.

c) Deželnemu odboru se naroča, porabiti za razstavo napravljeno opravo v novem muzeji in jo tedaj izročiti vodstvu muzeja.

Nekatere došle peticije izročijo se raznim odsekom.

Posl. Murnik poroča v imenu deželnega odbora glede dovoljenja nekaterih občinskih priklad in predlaga:

I. Občini Koprivnik, okraja kočevskega, dovoli se za l. 1884. razen ji uže od deželnega odbora dovoljene 25¹/₂ priklade še 50¹/₂ priklada na vse neposredne davke z izrednim nakladom vred, dalje za l. 1885. 75¹/₂ priklada na vse neposredne davke z izrednim nakladom vred.

II. Občini Česnovce, okraja črnomeljskega, dovoli se za leto 1884. razen uže od deželnega odbora dovoljene 50¹/₂ priklade še 8¹/₂ priklada na vse neposredne davke z izrednim nakladom vred.

Se dovoli.

Posl. dr. Poklukar poroča ustno v imenu finančnega odseka o proračunu slapske šole za 1885. leto.

Potrebščine bodo znašale . . . 7916 gld. zaklada je 6110 .

torej primanjkljaja . 1806 gld. kateri se bode moral pokriti iz deželnega zaklada.

Proračun se potrdi.

Dalje se vzprejme naslednji predlog gospodarskega odseka:

»Deželnemu odboru se naroča, da predloži prošnje visokemu c. kr. vskupnemu ministerstvu in obema zbornicama državne zbora, da bi se izdala postava, s katero bi se uredile deželne in občinske priklade od državnih železnic v zmlisu enake resolucije drugih dež. zborov.

Posl. Detela poroča ustno v imenu gospodarskega odseka o ustanovitvi vinarske in sadjarske šole na Dolenskem ter predlaga:

»Slavni deželni zbor naj sklene:

1.) Na Dolenskem se ustanovi vinarska in sadjarska šola s programom in statuti vinarske in sadjarske šole na Slapu.

2.) Deželnemu odboru se naroča:

a) da poišče z izvedenci za ta namen pripravno posestvo ter da se prične za to pogajati, da bi se dotično posestvo ali kupilo ali v najem vzelo;

b) da naprosi visoko c. kr. poljedelsko ministerstvo za pripraven donesek iz državnega zaklada za ustanovitev in vzdrževanje te šole;

c) da o vspehu tega svojega naloga deželnemu zboru v prihodnjem zasedanju poroča in določen nasvet stavi glede nakupa, eventualno najema šolskim namenom primernega posestva.

3.) Ko se ustanovi vinarska in sadjarska šola na Dolenskem, ima slapska vinarska in sadjarska šola nehati, ves njen inventar je porabiti za novo osnovano šolo na Dolenskem, kamor je premestiti učno in pomočno osebje z Slapu.

4.) Deželni odbor se pooblašča, pogajati se s lastnikom slapske graščine, g. grofom Karolom Lanthierom, zastran tega, da bi ostalo na Slapu vzgledno gospodarstvo s praktičnim poučevanjem o vino in sadjereji.» (Konec prih.)

DOPISI.

Rodik dne 13. oktobra 1884. (Izv. dop.) — Ni le veselje, kder se pleše in pije, ampak tudi drugod. Tako n. pr. se je vsa Rodiška župa včeraj dne 12. oktobra veselila na ves drugi način: blagoslovili smo sv. križev pot. Vsakemu župljanu brala se je neka posebna zadovoljnost iz obličja, da se je vender napravil križev pot, kateri se je uže pred 30 leti začel napravljati; zato pa vso čast in hvalo našemu č. g. župniku Ivanu Narobeju.

Podoba križovega pota so jako lepo slikane z oljnat barvo na platno, in jako primerne za Rodiško cerkev, sploh je gledal naš č. g. župnik na simetrijo. Že v soboto večer so se slišali strelji topičev in pritrkovanje zvonov župljanom v znamenje, da jutri se bode vršilo nekaj posebnega v župnej cerkvi. In res, v nedeljo jutro prišlo je od vseh strani vse polno radovednega ljudstva, da vidi kako se blagoslovi sv. križev pot, ker kaj takega se ne vidi kadar bi sehotlo, ob 9. uri šel je obhod iz župnikovega stanovanja, vsako podobo nesel je mladenič, zraven njega pa je stopala deklica, belo krasno oblečena z vencem na glavi, v desnej roki pa prižgano svečo. Pomikal se je obhod paroma v cerkev kjer se je vršil obred, blagoslovljenja križovega pota. Blagoslovila se je namreč vsaka podoba posebej, pribila na zid, ter h krati molilo pobožno ljudstvo križev pot. Blagoslovil je križev pot, č. g. franciškan Vilibald Sever, iz Pa-

zinskega samostana. Ta slavnost pa se je še poviševala z navzočnostjo č. gg. duhovnikov iz Skočjana, Barke, Povirja, Klanca, Brezovice in Slivja, katerim izreka vsa župa svojo hvalo. Tudi gosp. učitelj iz Brezovice in Povirja, sta bila nazoča.

Zvedeli smo upravljanje, tudi žalo, Iostno novico, da nas misli č. g. župnik zapustiti ter nastopiti svojo novo službo v Divači. Mnogo si je prizadeval za olepšanje tukajšnje župske cerkve, da celo sam je iz svojega privatnega premoženja mnogo daroval v to svrhu. Dolgo časa bode ostal v spominu svojih vernih ovčie in marsikatera solzica se bo potočila v dan njegovega slovesa. Čast, komur čast gre! Rodičan.

Domače in razne vesti.

Cesarjev dar. Cesar je daroval 200 gld. občini Citanova kakor donesek za prjeskrbene novega zvona, in občini Rabac 150 gld. za napravo novega altara in cerkvenih poprav.

Odlikovanje. Goriškega okrajnega glavarstva komisarju gosp. Rudolfu Czermaku pl. Eichenfeld je podeljen vi. težki križ Franc. Josipovega reda.

Duhovske premembe na Goriškem. Č. g. Jožef Primšar, prvi kaplan v Cirknem, pojde kot vikar v Jageršee; č. g. Anton Bratina, kaplan v Podmelcih, kot tak v Komen. Č. g. Janez Kokošar, dosedanj drugi kaplan v Cirknem, postane tam prvi kaplan; na njegovo mesto pride novomašnik č. g. Nikolaj Kocijančič, v Podmelce pa č. g. Janez Berlot, novomašnik.

Odbornike namestnike in poverjenike pol. društva „Edinost“ opozorujemo še enkrat na sejo, ki bode jutro ob 10 uri dopoldne v prostori del. podp. društva (Acquedotto št. 11).

Tržaški mestni zbor imel je v sredo jako burno sejo. — Zdelo se je seja s tem, da je tajnik prečital zahvalno pismo italijanskega generalnega konzulata za podporo, katero je poslal tržaški mu-nicipij v Napoli za pomoč bratom po koleri zadetih.

Potem je naznanil župan, da premije ustanove „Clivio“ za uzorno vedenje do-biti dekleti Josefina Zago in Maria Boschino.

Na to je prišlo poročilo šolske komi-sije, katera je nasvetovala, da se za mestne ljudske šole imenuje posebni mestni šolski nadzornik. Par desničarjev se je temu predlogu, ki se protivi tudi občini avstrijske šolske postavi, ustavljalo, in vladni komisar, č. k. namestniški svetovalec pl. Kreklich je izjavil, da bi v imenu č. k. namestnika moral vstaviti dotični sklep, ker sega v področje vlade. — To je raz-kačilo Mojzesa in celó župana, ki sta raz-burjena ugovarjala, da vlada nema vstav-ljati sklepov, ampak da more ustaviti k večjem izvrševanju kacega sklepa. Pomagal je Lahonom tudi znani nemški profesor Vierthaler in na galeriji je bil pravi boj, ker bili sti havočni dve stranki, ena je pritrjevala županu in Mojzesu, druga pa je sikala, tako, da je bilo škandala zadosti. Lepa je ta, da je kenečno obveljal predlog Vierthalerja, da se vpelje mestnega šol-skega nadzornika za poskušnjo le provi-zorično in za eno leto. — Za ta predlog so glasovali vsi levicariji, ves centrum in od desnice Vierthaler, baron Mörpurg in Bordini. — Vladni komisar pa je precej po glasovanju protestoval in izjavil, da je ta sklep suspendiran; torej je protestoval proti predlogu patrijotov, katere vlada podpira ob volitvah. — Župan pa je na protest vladnega komisarja odgovoril, da se zanj ne zmeni in nadaljeval je z gla-sovanjem nadaljnjih točk predloga. Še ne zadosti na tem, je kesnjeje odbornik Ve-nezian začel zabavljati čez šolske knjige, katere se rabijo v mestnih šolah, ves nje-gov govor je bila ostra filipika proti vladi in Slovencem in konečno je predlagal, da se vse te šolske knjige se seboj prinesel. Vsled tega nastal je nemir v dvoran in na galeriji, tako sicer, da je moral župan skleniti sejo. Raspor mej tuk. vlado in mestnim zborom postal je velik in se denes ne more vedeti, kaj vse bode nastalo iz tega. — Kakor se sliši, so šla v Beč ob-širna poročila in govori se v dobro podu-čenih krogih, da bode vlada vsled tega konfliktu in pa zaradi čudnega vedenja le-vice pri odprvi dež. zbora, razpustila mestni zbor in etarešinstvo. Čas, bi bil res, da se uredi tukajšnje zmešnjave, katere bodo vedno večje, ako vlada ne poseže vmes z močno roko, kakor smo mi to večkrat in trudi v zadnji številki povdarjali.

Delalske podporne društvo napravi dne 1. novembra v salonu Rossetti besedo, pri kateri se bode igrala žaloigra „Mlinar in njegova hči“. — S tem vstreže društvo željam večine tržaških Slovencev.

Nova veda za Trst. Kakor se sliši, se je že ustanovil nek bogat kon-sorcij, ki namerava izpeljati veliko mno-žino vode iz neke jame v Trebbah v Trst. V tem konsorciju so jako uplivne osebe in tudi neka dunajska banka. — Jutro bode šlo mnogo gospode gledati vodo v Trebče, ki nekda zadostuje za Tržaške potrebe. Ako je vse to res, kar se bode kmalo pokazalo, potem bode nehala pravda zaradi vode Reka-Bistrica in bi bila potem rešena stvar na zadovoljstvo Trsta in prebivalstva Notranjskega.

Naša dobra prijateljica. Tr-žaška tetka je te dni napadla profesorja dr. Glaserja, češ da hoče slavizirati Tr-žaško nemško gimnazijo, ker je zahteval, da se niži razredi nemške gimna-zije razdele v dva oddelka, nemški in slovenski. V zraku slutimo, od kje je do-bila „tetka“ nalogo, da profesorja napade, kajti uzroka pravega ni bilo. — Gosp. profesor Glaser je namreč napravil prošnjo na šolsko oblastnijo, da bi se poduk v slovenščini na č. k. tržaški gimnaziji, ki je zdaj razdeljen v 3 razrede, razdelil v 4 razrede in to v namen boljšega poduka, kajti velika razlika je mej dijaki 3., 4. 5 in 6 šole, ki vsi zahajajo v drugi kurz. — Ta sarna na sebi čisto naravna in le učbo pospešujoča zahteva g. profesorja G. je naše Velikonemce tako vznemirila, da so z vsi močjo zatrobili v velikonemški rog. G. profesor pa je poslal v „Triesterco“ po-pravek in ta ga je glosirala, češ da za poduk uže oblastnije skrbje, da se pa pro-fesorji nemajo zato brigati. — Mi ne vemo, zakaj bi se ne smeli profesorji zato bri-gati, da se učenci dobro nauče predmeta, in moremo samo to omeniti, da je na tuk. č. k. gimnaziji do 120 slovenskih in prav toliko ital. dijakov; za Italijane pa se uči italijanski jezik v prav tolikih (8) kurzh, kolikor je gimnazijalnih razredov. — Zakaj ne bi za Slovence tudi to veljalo, kar velja za Italijane? Ali od Nemca ima Slovan najzadnje pričakovati pravice. Društvo Edinost je uže enkrat poslalo prošnjo na ministerstvo v zadevi slovenščine na tuk. č. k. gimnaziji; to društvo naj zdaj to stvar sopet podreza in se obrne tudi do slovenskih poslancev, da jo na Dunaju pospešujejo.

Tržaške novosti:
Danes so spustili v lojdomem arzenalu novo ladjo „Amfitrite“ v morje. To je največja ladja, ki jih ima dosedaj naš Lloyd. Občinstvu je bil vstop dovoljen.
Umrl je v sredo popoldne tukaj g. Ferdinand Vizič, konzul republike Urugway in Kolumbije in podkonzul zed-njenih držav v severni Ameriki. Bil je odlikovan radi raznih zaslug vitežkim križcem Franc. Josipovega reda.
Kako veliko navdušenje imajo naši Italijani za svoje brate na čevlju se je po-kazalo pri zadnjem koncertu, kojega so priredili v korist onim, kojim je kolera vzel roditelje, da bi bilo lahko šlo v „Politeama Rossetti“ še nad 2000 ljudi.

Policijsko. Zaprla je policija dva mlada rokodelca, ker ja je našla, ko sta skoz okno neke prodajalnice v ulici Val-dirivo kradla. Zaprla je policija tudi neko mesarico, ker je v prepiru drugo žensko ranila s kozarcem, katerega je v njo za-lučala. — Peljali so v tamnico nekega fa-kina, ker je go gostilnih razbil in več škode napravil. — Par vlačing in več po-znanih nevarnih postopačev je tudi dobilo prosto stanovanje.

Baron Hohenbüchel Heuffler je bil zadnje dni imenovan za državnega pravdnika v Bolzanu na južnem Tirolskem. Tukaj je bil mnogo let namestnik držav-nega pravdnika in se je pridno učil slo-venščine, katera mu je bila jako simpa-tična. Rad je govoril o slovenščini, zani-mal se je jako za naše liberarne zadeve in bil nam v vsakem obziru pravičen uradnik. Naše simpatije mu slede, in naj se tudi drugod rad spominja našega na-roda, kateri ga bode veseljem sopet spre-jel v svojo sredo, ako bi se, kakor se je nadejati, še kdaj vrnil v te kraje.

Deželni zbor kranjski je v svoji trinajstji seji na predlog g. dr. Bleiweisa sklenil, da se pri vsih deželnih uradih od slej vpelje slovenski jezik. Čas je bil vže edenkrat, da se našemu jeziku da prostor tam, kjer so ga do sedaj stavili vedno v kot.

Ljubljanski naš prijatelj prime za vsako še tako umazano cunjo, da jo za-luča ali v nas ali pa v pol. društvo Edinost. Mej tem ko je tukaj pri vsih onih Slovenceh, ki imajo pravi razum in pravo srce za napredek naše narodnosti v Trstu in oko-lici, le en glas, da je imelo društvo „Edi-nost“ dosti preveč obzira na take ljudi, ki so delali njemu nasproti in sploh rušili narodno disciplino, mej tem ko so neka-teri odborniki Edinosti zatajevali svoje boljše prepričanje, odkritosrečno in z vsemi njim na razpolaganje stoječimi sredstvi in talno poipirali kandidature gosp. Per-siča in ne more nihče dokazati, da bi bil kak odbornik Edinosti v tem obziru po-stopal neobjavljeno; se drznejo ljudje, prista-ji intrižljive svojati nabacivati krivdo pro-pada g. P. društvu in odbornikom Edi-

nosti. — Nelojalnosti in judeštva naj liše ta svojat rajše mej seboj, kajti v Trstu je vsem znano, da je gospodar one gostilne, v kateri se delajo zarote proti obstoječim tržaškim slovenskim društvom in skoro bi rekli predsednik te zarote, v zadnjem hipu pokazal hrbet svojemu prijatelju kan-didatu ter delal za nasprotnega kandidata. Eden družega izdajajo! In ta svojat je celo tako drzna, da se toži, da jo pametni ljudje ne varujejo pred lužo, v katero tupa. Pa pustimo rajši govoriti listu, ka-teri o tej zadevi gotovo nepristransko piše. „Naša Sloga“ namreč v zadnji svoji šte-vilki piše o dopolnitvah volitvah mej dru-gem tudi to le:

U okolici t. j. u I. i V. izbornom ko-taru, koji su skoro posve u rukuh sloven-skih biračah, nisu Slovenci najbolje prošli.

U I. kotaru kandidirao je na svoju ruku g. Petar Persich. Pol. društvo „Edi-nost“, prem je imalo vlastita kandidata, odreklo se ga, sloge radi, i preporučilo g. Persicha. On je propao a ujedno se valj-da uvjerio, da nevalja pravit račune bez kćimara. Žalimo od srca — ne toliko radi osebe, koliko radi principa — što je narodni kandidat podlegao vladinovu g. Strudt-hoffu. Zar ne zvoni to lepo, *odvisan mali financijski činovnik* podliže vladinom kandidatu?

Uredništvo časopisa „Par-lamentär“ na Dunaji izdalo je kakor prilogo k zadnjemu listu, prekrasno po-dobo ranjega Skrejšovskija. Ravno sedaj je jedno leto, ko je ta slavni novinar umri in v ta spomin je izdalo gori omenjeno uredništvo njega podobo in životopis, ki se dobiva pri istem po 20 novč. Oskar je prenehala izhajati „Tribüne“ imamo Slo-vanci na Dunaji edini „Parlamentär“, ki po vsem zastopa slovensko stališče. Rodo-ljubi, komur je le mogoče, naj si naroči ta list, ker materijalno podpiran zamore postati dnevnik, ki bode vedno zagovarjal težnje Slovanov.

Darovi za snažnost. Ljudomila Fran-coznija gospa Meuricoffre, ki se je naselila v Napoli, da podpira za kolero zbolele siromake i njih obitelji, razglasila je po časnikih, da bo darovala vsacemu fantu, ki se umije in počese, vsak dan en krajcar, deklicam pa po dva krajcara. Vsled tega se vsak dan vidi več sto fantičev in deklic, vsi umiti in počesani, ki v prednji sobi čakajo darila za snažnost.

Konferenca za določbo prvega meri-dijana je 14. t. m. sprejela resolucijo, v kateri se izreka za to, da se Greenwich odloči za skupni prvi meridijan.

Javne dražbe.
Pazin 21. oktobra, 22. novembra in 19. decembra 1884. Peter Rabar-Santelič-ovo po-sestvo cenjeno na 1238 gld. 18. novč.
Buje 23. oktobra, 22. novembra in 22. decembra 1884. posvstvo udove Marije Mar-tinčič-ove cenjeno na 462 gld.

Tržno poročilo.
Kava — mirna kupčija, cene pri vsem tem trdne. Prodalo se je te dni 1500 vreč kave Rio po f. 49 do 62, 1000 vreč Santos po f. 50 do f. 59, 900 vreč Manila po f. 54. Java stane f. 64 do f. 68. Portorico f. 86 do f. 102, Ceylon plant f. 80 do f. 124.
Sladkor. — Vsled ugodnih poročil iz glavnih trgoviš se je cena temu blagu tudi tukaj nekoliko zboljšala, tendenca pa je postala dobra. Prodalo se je te dni 8000 vreč sladkorja po f. 17 i pol do for. 22 i pol.
Sadije — mlahova kupčija. P meranče, limoni o f. 3 do f. 8, rožiči puljski for. 9, fige v venci f. 14 do f. 17., mandlji f. 63 do f. 76., cveke f. 10 do f. 15., Elemé f. 16 do f. 28., opsha f. 12 do f. 19.; Sul-tanina f. 16 do f. 34.
Olje — cene trdne, a nespremenjene. — Jedilno stane f. 43 do f. 47., namizno f. 66 do f. 85., bombažno fino ameriškansko for. 41.
Petrolje — še vedno for. 9.60 do for. 9½.

Domači pridelki. Fižola je došlo te dni prav dosti; cene so vsled tega postale ne-koliko slabše. — Rudeči gre po 9½. beli f. 10½, zeleni f. 10 i pol do f. 11., bohinec f. 10 i pol do f. 11., koks f. 12 i pol do f. 13. — Maslo fino v kibliah f. 94 do f. 96., v sodih dobro kranjsko ali štajersko f. 82 do f. 88.

Mast — ameriškanska f. 54 do f. 55, ogerska f. 58 do f. 59., dunajska z boletu f. 55. Špeh ogerski prve vrste f. 55.

Ris — italijanski f. 18 do f. 21 i pol, indijanski f. 12 i pol do f. 16.

Žito — slabo obrajtano; cene se po-mikajo nazaj; prodalo se je te dni 2000 metr. stotov odeske pšenice po f. 7.90, in 1500 metr. stotov azofske po f. 7½.

Las — kupčija postala je bolj mlahova, imetniki vsled tega popuščajo na cenah.

Seno — nekoliko boljše obrajtano; prodaja se dobro konjsko seno po f. 1.40 do f. 1.70.

Borsno poročilo.
Tendenca vedno dobra, kurzi papirjev stanovitni, akoprem so došla od inostran-skih bors neugodnejša poročila.

Dunajska Borsna

dne 17 oktobra

Enotni drž. dolg v bankovcih 80 gld 90 kr.
Enotni drž. dolg v srebru 82 „ „ „ „
Zlata renta 103 „ 05 „ „
5% avst. renta 95 „ 75 „ „
Delnice narodne banke 860 „ „ „
Kreditne delnice 286 „ „ „
London 10 lir sterlin 122 „ „ „
Napoleon „ „ „ „ „ „ „ „
C. kr. cekini 9 „ 68½ „ „
100 državnih mark 5 „ 78 „ „

Ante dr. Šutina

zdravnik, vidar, operater in magister porodništva.

Stanuje v ulici Malcanton 3

Narekuje v stanovanju od 8 do 9 ure dopoldne in od 3 do 4 popoldne.

Za siromake brezplačno.

Nahaja se v lekarni Ravazini blizo železniške postaje od 11 do 12 pop. in od 5 do 6 ure pop. 6—8

Negozio Vestiti fatti

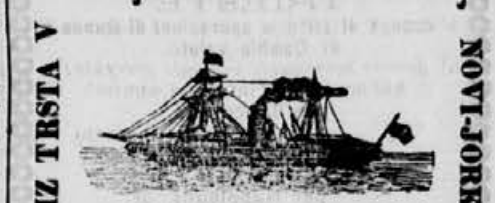
«A LA VILLE DE MILAN»

Corso Nr. 10

Soprabiti in colori moderni f. 12, 14, 18 sino 45
Vestiti fantasia „ „ „ 16, 18, 20 „ 46
Vestiti neri da Salone „ „ 32, 36, 46 „ 75
Capotti neri da Salone „ „ 30, 35, 30 „ 55
Palatoti d'inverno „ „ 10, 20, 30 „ 70
Calzoni neri da Salone „ „ 6, 10, 14 „ 10
Calzoni grevi „ „ 5, 8, 14 „ 20

Ordinazioni per Vestiti fini di lusso e galanteria si eseguono prontamente. 2—40

Medjunarodna linija

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vspremajo blago in popotnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo. 5—8

V NOVI-JORK. Odhod iz TRSTA.

Parnik „Germania“, 4200 ton, v 6. dan oktob.
„East Angella“, 3400 ton, v 25. dan

Popotniki naj se obrnejo na

J. Terkuile,

generalnega pasažnega agenta.
Via dell'Arsenale 13, Teatro Comunale v TRSTU.

Kajuta za potnike 200 gld. Vmesni krov 60 gld.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emilianio d'Ant. Poglayen, generalnega agenta.

1884.

razstava v Kalkuti (diploma s kolajno).

VLAHOV

lek odobren po č. kr. vladi, priporočen od zdravniških strokovnjakov, patentovan od zedinjenih držav Ameriških.

Dosežni uspeh: vankoršna nerazpo-ložnost, neprevajli-vost, kolika, gljiste, krvavica, (hemo-roidi), povračilive mrzlice, vodenica, pranic, (most, sla-bost, čiščenje krvi, čisti polagoma in okrepcuje zdravje. — Z vsako stakle-nico vred dobi se tudi navod, kako se ima rabiti lek.

Pozor proti ponarejenju!
Da bi dobivanje leka olajšal zalaga ž njim izdelovatelj vse kavarne, mrodičnice, sladčarije in likerije v glavnih mestih po celem svetu. 15—48

Tvornica: Romano Vla-hov v Šibeniku Glavna zaloga v Trstu ulica S. Lazzaro št. 1

NB. Pozor proti ponarejenju.

